Dosarul nr. 4r-841/26 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-25127024-02-4r-13022026 Judecător Veaceslav CERNALEV

D E C I Z I E
în numele Legii

12 iunie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către agentul constatator, Cristina BARCARI, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2197/2025 din 20 noiembrie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 515475 din 16.01.2025 din 27 august 2025, în privința lui **Maxim DUB** în temeiul art.67 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 04.09.2025 până la 20.11.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 13.02.2026. până la 12.06.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. Potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 515475 din 27 august 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție mun. Chișinău, BARCARI Cristina, cet. DUB Maxim se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art.67 alin.(1) Cod contravențional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la data de 27 august 2025, la ora 16:00 min., aflându-se în mun. Chișinău, pe ***** de comun acord cu alte persoane, au organizat o întrunire cu scop de a prostesta fără a depune declarație prealabilă prevăzută de lege, în scop de a destabiliza ordinea publică pe perioada deplasării delegației pe teritoriu de deplasare stabilit.

Prezenta cauză contravențională la data de 03 septembrie 2025, a fost remisă în instanța de judecată, pentru examinare în ordinea art.395 alin.(1) Cod contravențional.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2197/2025 din 20 noiembrie 2025,* a fost încetat procesul contravențional pornit în privința cet. DUB Maxim,

născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art.67 alin.(1) Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, agentul constatator Cristina BARCARI a declarat recurs* în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2197/2025 din 20 noiembrie 2025, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului agentul constatator a menționat că, Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2197/2025 din 20 noiembrie 2025 este neîntemeiată, din considerentul că, instanța a dat doar o apreciere probelor prezentate la materialele cauzei contravenționale.

Invocă faptul că la 27 august 2025, a fost întocmit procesul-verbal contravențional nr. MAI06 515475, prin care lui Maxim DUB i s-a imputat faptul că, împreună cu alte persoane, ar fi organizat o întrunire de protest fără depunerea declarației prealabile prevăzute de lege, în zona bd.***** din municipiul Chișinău, în timpul deplasării unei delegații oficiale. Recurentul susține că instanța de fond a apreciat eronat probele și a dispus nejustificat încetarea procesului contravențional. Se invocă faptul că agentul constatator a acționat în conformitate cu prevederile Codului contravențional, că procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor cerințelor legale și că partea rezolutivă a acestuia conține decizia de sancționare și informațiile privind drepturile și obligațiile contravenientului.

De asemenea, recurentul afirmă că vinovăția lui Maxim DUB a fost demonstrată prin probele administrate la dosar și face trimitere la prevederile Legii nr. 26/2008 privind întrunirile, potrivit cărora accesul publicului în anumite locuri poate fi restricționat temporar în cazul desfășurării unor acțiuni oficiale. În acest context, se susține că desfășurarea întrunirilor pe traseele de deplasare ale delegațiilor oficiale este interzisă. Totodată, în recurs se menționează că nici contestatarul și nici agentul constatator nu au fost prezenți la ședința de judecată, fapt care, în opinia recurentei, a afectat caracterul obiectiv al examinării cauzei.

În concluzie, recurenta consideră că hotărârea instanței de fond este netemeinică, solicitând admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), din 20 noiembrie 2025 și menținerea în vigoare a procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 515475. Recursul este întemeiat pe dispozițiile art.462 alin.(1), art.465 alin.(1), art.466 și art.467 Cod contravențional al Republicii Moldova.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale

în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a *respinge ca fiind nefondat recursul declarat de agentul constatator Cristina BARCARI, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2197/2025 din 20 noiembrie 2025, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei contravenționale, Colegiul penal reține că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 515475 din 27 august 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție mun. Chișinău, BARCARI Cristina, cet. DUB Maxim se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art.67 alin.(1) Cod contravențional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la data de 27 august 2025, la ora 16:00 min., aflându-se în mun. Chișinău, pe ***** de comun acord cu alte persoane, au organizat o întrunire cu scop de a prostesta fără a depune

declarație prealabilă prevăzută de lege, în scop de a destabiliza ordinea publică pe perioada deplasării delegației pe teritoriu de deplasare stabilit.

La data de 03 septembrie 2025, cauză contravențională a fost remisă în instanța de judecată, pentru examinare în ordinea art.395 alin.(1) Cod contravențional.

Ca rezultat prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2197/2025 din 20 noiembrie 2025, a fost încetat procesul contravențional pornit în privința cet. DUB Maxim, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art.67 alin.(1) Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Așadar, Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui DUB Maxim, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.67 alin.(1) Cod contravențional.

Instanța de recurs atestă că, din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 515475 din 27 august 2025, cercetat nemijlocit în ședință, nu rezultă fapta de care este acuzat DUB Maxim, or simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională.

În conformitate cu art.67 alin.(1) Cod contravențional, constituie contravenție *desfășurarea întrunirii fără depunerea declarației prealabile de către organizatorul acesteia în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unități convenționale.*

Conform art.2 alin.(1) al Legii nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile, *prezenta lege reglementează modul de organizare şi de desfăşurare a întrunirilor în afara clădirilor*. Conform art.3 al Legii precitate, î*n sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică: întrunire cu un număr redus de participanți – întrunire la care* ***iau parte cel mult 50 de persoane***. Conform art.12 alin.(5) al Legii precitate, ***nu este obligatoriu de a notifica autoritatea*** *administrației publice locale prin declarație prealabilă* ***în cazul întrunirilor cu un număr redus*** *de participanți. [..]*

Conform art.40 din Constituție, *mitingurile, demonstrațiile, manifestările, procesiunile sau orice alte întruniri sânt libere şi se pot organiza şi desfăşura numai în mod paşnic, fără nici un fel de arme.*

Agentul constatator a reținut în sarcina lui DUB Maxim precum că el, la data de 27 august 2025, la ora 16:00 min., aflându-se în mun. Chișinău, pe ***** de comun acord cu alte persoane, au organizat o întrunire cu scop de a prostesta fără a depune declarație prealabilă prevăzută de lege, în scop de a destabiliza ordinea publică pe perioada deplasării delegației pe teritoriu de deplasare stabilit. La stabilirea veridicității circumstanțelor reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție, Colegiul constată că agentul constatator nu a prezentat niciun mijloc de probă apt să confirme existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.67 alin.(1) Cod contravențional. Astfel, la materialele cauzei nu au fost anexate declarații ale martorilor, înregistrări audio-video, procese-verbale de constatare a numărului participanților,

rapoarte ale angajaților de poliție sau alte mijloace de probă care ar demonstra că DUB Maxim a avut calitatea de organizator al întrunirii ori că întrunirea desfășurată era supusă obligației de notificare prealabilă.

Or, potrivit dispozițiilor art.67 alin.(1) Cod contravențional, răspunderea contravențională intervine pentru desfășurarea unei întruniri fără depunerea declarației prealabile de către organizatorul acesteia, în condițiile în care legislația impune o asemenea obligație. Prin urmare, pentru existența laturii obiective a contravenției, organul constatator avea obligația să demonstreze cumulativ atât calitatea persoanei de organizator al întrunirii, cât și existența obligației legale de notificare prealabilă.

În acest context, Colegiul reține că din materialele dosarului, inclusiv din tabelul ilustrativ anexat la cauza contravențională (f.d. 6), nu rezultă participarea unui număr mai mare de 50 de persoane la întrunirea respectivă. Potrivit art.12 alin.(5) din Legea nr.26 din 22 februarie 2008 privind întrunirile, nu este obligatorie notificarea prealabilă a autorității administrației publice locale în cazul întrunirilor cu un număr redus de participanți. În lipsa unor probe certe privind depășirea plafonului legal ori existența altor circumstanțe care ar fi atras obligația notificării, concluzia agentului constatator referitoare la caracterul ilicit al întrunirii nu poate fi reținută.

Mai mult, Colegiul observă că acuzația formulată împotriva lui DUB Maxim este construită pe simple afirmații ale agentului constatator, fără a fi susținută printr-un probatoriu obiectiv și verificabil. În condițiile în care materia contravențională intră în sfera noțiunii autonome de „*acuzație în materie penală*” în sensul art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sarcina administrării și prezentării probelor revine în totalitate autorității care formulează acuzația, iar orice dubiu urmează a fi interpretat în favoarea persoanei trase la răspundere.

De asemenea, din procesul-verbal privind actele de constatare din 27 august 2025 rezultă că DUB Maxim s-a deplasat în municipiul Chișinău pentru a-și exercita dreptul constituțional la libertatea exprimării și libertatea întrunirilor pașnice. Niciunul dintre actele administrate în cauză nu demonstrează că acesta a inițiat, coordonat, organizat sau condus desfășurarea întrunirii ori că ar fi îndeplinit atribuții specifice unui organizator în sensul Legii nr.26/2008 privind întrunirile.

Totodată, Colegiul apreciază că procesul-verbal de ridicare prin care de la DUB Maxim au fost ridicate un tricou de culoare neagră cu inscripția „PROTEST” și un banner cu înscrisul „NO EU DICTATORSHIP” nu constituie probe ale realizării laturii obiective a contravenției imputate. Deținerea sau utilizarea unor materiale cu caracter protestatar reprezintă o modalitate de exprimare a opiniilor și convingerilor, protejată de art.32 și art.40 din Constituție, și nu poate constitui, prin ea însăși, dovada organizării unei întruniri supuse notificării prealabile. Aceste obiecte pot confirma cel mult participarea persoanei la o manifestație, însă nu sunt apte să demonstreze existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.67 alin.(1) Cod contravențional.

Prin urmare, în lipsa unor probe pertinente, concludente și suficiente care să demonstreze dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei contravenționale și participarea lui DUB Maxim în calitate de organizator al unei întruniri pentru care era obligatorie depunerea declarației prealabile, Colegiul concluzionează că agentul constatator nu a probat existența laturii obiective a contravenției incriminate, iar învinuirea formulată are un caracter pur formal

și prezumtiv. În consecință, soluția instanței de fond privind încetarea procesului contravențional apare ca fiind legală, întemeiată și conformă exigențelor dreptului la un proces echitabil și principiului prezumției de nevinovăție.

9. Respectiv, Colegiul penal ține să precizeze faptul că *obiectul contravenției* prevăzute de art.67 alin.(1) Cod contravențional îl constituie relațiile sociale privind respectarea procedurii legale de notificare a autorității administrației publice locale în vederea asigurării ordinii și siguranței publice la desfășurarea întrunirilor. Art.67 alin.(1) Cod contravențional *nu sancționează întrunirea ca atare,* care reprezintă o formă de exercitare a dreptului fundamental garantat de art.40 din Constituție și art.11 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, *ci exclusiv nerespectarea obligației legale de notificare prealabilă, în cazurile expres prevăzute de lege.*

Sub aspectul *laturii obiective*, contravenția prevăzută de art.67 alin.(1) Cod contravențional se realizează prin acțiunea de organizare și desfășurare a unei întruniri fără depunerea declarației prealabile, atunci când o asemenea notificare este obligatorie potrivit Legii nr.26 din 22 februarie 2008 privind întrunirile. Prin urmare, pentru constatarea existenței laturii obiective, organul constatator avea obligația de a demonstra cumulativ: existența unei întruniri supuse notificării prealabile, calitatea persoanei de organizator al întrunirii și omisiunea depunerii declarației prealabile în condițiile legii.

În speță, niciunul dintre aceste elemente nu a fost demonstrat prin probe pertinente și concludente. Din materialele cauzei nu rezultă numărul exact al participanților la întrunire, iar imaginile anexate la dosar nu permit concluzia că la manifestație au participat mai mult de 50 de persoane. Or, potrivit art.12 alin.(5) din Legea nr.26/2008 privind întrunirile, întrunirile cu un număr redus de participanți nu necesită notificare prealabilă. În lipsa stabilirii caracterului obligatoriu al notificării, nu poate fi reținută existența elementului material al contravenției.

Totodată, Colegiul constată că agentul constatator nu a administrat probe din care să rezulte că DUB Maxim a avut calitatea de organizator al întrunirii. Simpla prezență a persoanei la manifestație, exprimarea unor opinii politice sau deținerea unor materiale cu caracter protestatar nu echivalează cu organizarea unei întruniri în sensul Legii nr.26/2008. Pentru atribuirea calității de organizator era necesară demonstrarea unor acțiuni concrete de inițiere, coordonare, convocare, conducere sau gestionare a întrunirii, aspecte care nu rezultă din niciun material probator administrat în cauză.

Sub aspectul *subiectului contravenției*, Colegiul reține că acesta este unul special, și anume organizatorul întrunirii. Prin urmare, răspunderea contravențională prevăzută de art.67 alin.(1) Cod contravențional nu poate fi atrasă în privința oricărui participant la o manifestație publică, ci exclusiv în privința persoanei care a avut rolul efectiv de organizare a acesteia. În lipsa probării acestei calități speciale, lipsește unul dintre elementele esențiale ale componenței de contravenție.

Referitor la *latura subiectivă*, contravenția analizată poate fi săvârșită numai cu intenție, persoana urmând să cunoască obligația legală de notificare și, în pofida acesteia, să decidă organizarea întrunirii fără depunerea declarației prealabile. În cauza examinată nu există probe din care să rezulte că DUB Maxim ar fi avut reprezentarea faptului că organizează o întrunire pentru care legea impunea notificare prealabilă ori că ar fi urmărit eludarea unei asemenea

obligații. În lipsa stabilirii laturii obiective și a calității de organizator, nici existența intenției contravenționale nu poate fi reținută.

Mai mult, afirmația agentului constatator potrivit căreia întrunirea ar fi fost organizată „*în scopul destabilizării ordinii publice*" are un caracter pur declarativ și nu este susținută de niciun mijloc de probă administrat în condițiile legii. Nici procesul-verbal contravențional, nici materialele anexate la dosar nu conțin date obiective din care să rezulte acte de violență, îndemnuri la dezordine, blocarea activității autorităților publice sau alte acțiuni de natură să demonstreze existența unui asemenea scop.

Prin urmare, analizând în ansamblu elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.67 alin.(1) Cod contravențional, Colegiul concluzionează că în cauză nu au fost probate nici obiectul juridic lezat, nici latura obiectivă, nici existența subiectului special al contravenției și nici forma de vinovăție cerută de lege. În consecință, fapta imputată lui DUB Maxim nu întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.67 alin.(1) Cod contravențional, iar orice dubiu existent urmează a fi interpretat în favoarea persoanei trase la răspundere contravențională, în conformitate cu principiul prezumției de nevinovăție.

Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția lui DUB Maxim, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională, circumstanțe în care se remarcă lipsa dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul in *dubio pro reo*. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, *sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.*

Astfel, instanța de recurs remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art.7 Cod contravențional *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. Tot în acest context, potrivit art.375 Cod contravențional, *persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional*.

10. Drept consecință, în privința făptuitorului nu se atestă nici o altă informație incriminatoare, decât cea stabilită conform constatării personale a agentului constatator din procesul verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs concluzionează că vinovăția contravenientului DUB Maxim, de comiterea contravenției imputate, nu este dovedită şi nu se confirmă prin ansamblul de probe administrate în cadrul procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor

soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*. Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

În susținerea poziției sale, Colegiul elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă utilă întru confirmarea învinuirii aduse lui DUB Maxim.

Potrivit principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale prevăzut la art.8 Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție și numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*, instanța de recurs constată omisiunea agentului constatator de a stabili corect și obiectiv elementele constitutive ale contravenției și a încadra juridic fapta, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenitei în raport cu fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, prin probe pertinente și concludente și respectiv, ajunge la concluzia că este ilegal a trage persoana la răspundere contravențională în temeiul unui proces-verbal care constată în mod arbitrar fapta comisă și încadrarea acestei fapte în temeiul normei speciale din Codul contravențional.

Colegiul reține că este inadmisibilă și contrară inclusiv principiilor consacrate de Legea contravențională la articolele 5, 7 și 8, întocmirea unui proces verbal în lipsa unui suport probator suficient, care urmează a fi cercetat în mod obiectiv conform art.425 alin.(3) Cod contravențional, de către agentul constatator și care urmează să stea la baza formulării concluziei privind comiterea faptei în circumstanțe concrete, săvârșirea faptei de către contravenient, întrunirea a faptei comise de contravenient a tuturor elementelor constitutive a componenței de contravenție în baza căreia a fost încadrată juridic fapta, cât și lipsa circumstanțelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, sau al răspunderii contravenționale.

Respectiv, Colegiul penal concluzionează asupra lipsei unui suport probatoriu suficient în sensul art.425 alin.(1), (3) și (5) Cod contravențional și art.442 alin.(1) Cod contravențional, impune persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, la examinarea cauzei în fond de instanța de judecată sau la exercitarea dreptului său de a contesta actul de constatare a faptei contravenționale și de aplicare a sancțiunii, să își probeze propria nevinovăție, prin prezentarea probelor, fapt care presupune efectiv, transferul sarcinii probațiunii de la partea acuzării, la partea apărării, situație care încalcă într-un mod inadmisibil principiul prezumției nevinovăției.

Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or. potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (*cauza Anghel vs României*) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

11. Colegiul penal apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția lui DUB Maxim, în comiterea contravenției prevăzute de art.67 alin.(1) Cod contravențional, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională, circumstanțe în care se remarcă lipsa dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul in *dubio pro reo.*

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l). Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.67 alin.(1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația,

permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către agentul constatator în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele, iar recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator Cristina BARCARI și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2197/2025 din 20 noiembrie 2025, fără modificări.

12. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator, Cristina BARCARI, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2197/2025 din 20 noiembrie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 515475 din 16.01.2025 din 27 august 2025, în privința lui **Maxim DUB** în temeiul art.67 alin.(1) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI